

Klafszky Henrik

Klafszky Henrik karnagy, zeneszerző, zenetanár, banktisztviselő 1893. április 13-án született a Moson vármegyei Sásonyban (ma: Winden am See, Ausztria). Édesapja Klafszky Sándor iskolamester, nagynénje Klafsky Katalin operaénekes, bátyja Klafszky Rudolf (Antal) zeneszerző és zenekritikus. Zenei tehetségét, zeneszeretét a családból örökölte: édesapjától, aki Mosonszentjánoson tanítóskodott és nagynénjétől, Klafszky Katalintól, a múlt század végének híres Wagner-énekesnőjétől. Első zenei oktatását apjától kapta.

Sopronba 1903-ban költözött a család, Klafszky Henrik 10 évesen tagja lett a Soproni Zeneegyesület zenekarának, mint hegedős. Zupancic Miklós Károly zenetanárnál magas szinten sajátította el a hegedűvel kapcsolatos ismereteit, később brácsázni és csellózni is megtanult. 1904-től a soproni állami polgári iskola, majd az állami felsőkereskedelmi iskola diákja lett, 1911-ben az utóbbiban érettségizett.

Nem a muzsikuspálya adta számára a megélhetést, a Kereskedelmi Bankban töltött el 38 esztendőt. A szíve azonban egész életén át a muzsikához vonzotta. Minden szabad idejét a zenének és a tanulásnak szentelte. Tíz évig járt kéthetenként Bécsbe, és elvégezte a teljes konzervatóriumi anyagot. Muzsikált a 84 éves Goldmark Károly keze alatt, a híres Sakuntala-nyitányban; látta, hallotta Bartókot a Zeneegyesület centenáriumi ünnepségein (1929), tanúja és részese volt a zenei eseményeknek. A klasszikusokat rajongásig szerette, de híve volt - mint mondotta - „minden értelmes modern zenének”.

Aktívan részt vett Soproni Kamarazene-társaság munkájában, (amely később egyesült a Liszt Ferenc Zeneegyesülettel). Huszonhét évig vezetője, majd díszkarnagya 1922-től 1929-ig a Soproni Zeneegyesület Dalfüzér (Liederkranz) kórusának, tagja a vonósnégyesnek. Évtizedekig tagja a Zupancic alapította kamaratársaságnak, Zupancsics alapította a Haydn—Mozart— Beethoven Klubnak. Egész évi muzsikálásukra a kismartoni kirándulás tette fel a koronát. Haydn sírjához zarándokoltak, és Haydn-művek előadásával hódoltak a nagy mester emlékének.

Kamaramuzsikusként sokat tett az értékes zeneművek terjesztéséért. 1932-től óraadóként a zeneiskolában nagybögőt tanított, fáradhatatlanul oktatta a gondjaira bízott zeneiskolás növendékeket.

Az 1945-ös változások után is a város szolgálatában kamatoztatta sokoldalúságát. Nyugdíjas korában lett „főhivatású” muzsikos. Tanított a soproni és szombathelyi zeneiskolában hegedűt, brácsát. Petőházán 10 évig vezette a zeneiskolát. A tétlenséget nem ismerte, muzsikált, ameddig egészsége engedte. A szimfonikus zenekar a templomokban is fellépett. 1952-ben Klafszky a postás zenekart vezényelte, 1963-tól szerepelt a Soproni Ünnepi Hetek zenei programjain.

Klafszky Henrik Sopronban hunyt el 1990. december 10-én, december 18-án temették el a soproni Szent Mihály temetőben.

Irodalom: Nagy Alpár - Macher Frigyes: Klafszky Henrik emlékére In: Soproni Szemle 1991 (45. évf.) 3. sz. p. 270-274.

Radó Ferenc: Hatvan évig egy zenekarban In: Kisalföld, 1963. (8. évf.) 216. sz. szeptember 15. p. 4.

Nagy Alpár: Reggel öt órakor kel In: Kisalföld, 1990. (45. évf.) 297. sz. december 19. p. 5.